

Slovenska
filharmonija

**Sezona
2025|26**

Kot zapisano

PVC 4

Pretežno
vokalni
cikel

PVC 4

Pretežno
vokalni
cikel

15. februar 2026 ob 19.30

Predkoncertni pogovor ob 18.30

Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine

Kot zapisano

Zbor Slovenske filharmonije

Rahela Durič

dirigentka

Alja Mandič Faganel

violončelo

Žiga Faganel

violina

Rok Rakar

orgle

Tom Varl

priprava zbora

Gioele Andreolli

korepetitor

ARS

Posnetek koncerta bo predvajan v petek, 20. 2. 2026,
ob 20.00 v Petkovem koncertnem večeru na
programu Ars – 3. programu Radia Slovenija.

Vaclovas Augustinas (1959)

Cantate Domino canticum novum

Pojte Gospodu novo pesem

Felix Mendelssohn Bartholdy (1809–1847)

Lass, o Herr, mich Hülfe finden

Daj, Gospod, naj bom odrešen

Ana Potočnik mezzosopran

Vytautas Miškinis (1954)

In lectulo meo

Na svojem ležišču

Wolfram Wagner (1962)

Secundum scripturas

Po pričevanju pisma

Herbert Howells (1892–1983)

Like As the Hart Desireth the Waterbrooks

Kakor hrepeni jelen po potokih voda

PVC 4

Pretežno
vokalni
cikel

Wolfram Buchenberg (1962)

Ich bin das Brot des Lebens

Jaz sem kruh življenja

John Høybye (1939)

What a great Blast

Kako silen udarec iz Psalma 151

Wave upon Wave

Val za valom iz Psalma 151

Urška Šemrov *sopran*

Ana Potočnik *alt*

Rok Ferenčak *tenor*

Žiga Berložnik *bas*

Felix Mendelssohn Bartholdy

Deines Kinds Gebet erhöere

Otroka svojega usliši

Ana Potočnik *mezzosopran*

David von Kampen (1986)

David's Lamentation

Davidova žalostinka

John Høybye

Psalm upon Psalm

Psalm za psalmom iz Psalma 151

Urška Šemrov *sopran*

Vaclovas Augustinas je litovski skladatelj, dirigent in pedagog. Na Litovski akademiji za glasbo je diplomiral iz zborovskega dirigiranja (1981) in kompozicije (1992). Bil je član rockovskih skupin Saulės laikrodis in Antis, s slednjo po ponovni združitvi leta 2007 še vedno ustvarja in nastopa. Med letoma 1980 in 1992 je poučeval na glasbeni šoli Ažuoliukas, od leta 1992 pa je umetniški vodja enega najvidnejših in najuspešnejših vokalnih ansamblov v Litvi, Jauna muzika. Kot gostujoči dirigent, predavatelj in vodja seminarjev je sodeloval na številnih mednarodnih zborovskih srečanjih in simpozijih po Evropi. Med letoma 2014 in 2023 je vodil Oddelek za kompozicijo na Litovski akademiji za glasbo in gledališče.

Zborovska glasba predstavlja jedro Augustinasovega skladateljskega opusa. Njegova dela redno izvajajo doma in v tujini, na festivalih, koncertih in mednarodnih zborovskih tekmovanjih. Med najbolj znanimi skladbami sta *Hymne à Saint Martin* za dvojni mešani zbor a cappella, nagrajena leta 1996 na mednarodnem tekmovanju Florilège vocal de Tours, ter *Stomping Bride* za mešani zbor in inštrumente, izvedena leta 1997 na kongresu Društva ameriških zborovskih dirigentov v San Diegu. Pomembno mesto zaseda tudi sakralni opus, kjer izstopa zlasti *Lux aeterna*, za katero je skladatelj leta 2004 prejel nagrado Litovske zveze skladateljev za najboljšo zborovsko delo. Za Augustinasov slog je značilna zadržana, a izrazno bogata zvočnost, ki večinoma izhaja iz tonalnega mišljenja, občasno obogatena z modalnimi prvinami. Posebno pozornost namenja razmerju med glasbo in besedilom: ritem in melodični potek se pogosto oblikujeta iz zvočnih in pomenskih lastnosti besed, kar njegovim zborovskim delom daje občutek naravne, skoraj govorne muzikalnosti ter prepoznavno notranjo dinamiko.

Besedilo Psalma 98 sodi med najradostnejše svetopisemske hvalnice: k petju ne vabi le človeka, temveč celotno stvarstvo – morje, reke in hribe. Gre za izrazit poziv k slavljenju, v katerem je glasba razumljena kot neposreden odgovor na božje delovanje. Zato so skladatelji skozi stoletja to besedilo skoraj brez izjeme uglasbili v svetlem in slavnostnem značaju – od baročne zvočne razkošnosti pri Monteverdiju do asketske preprostosti pri Pärtu. V sodobni uglasbitvi Vaclavosa Augustinasa ***Cantate Domino canticum novum*** (*Pojte Gospodu novo pesem*) za dva mešana zbora se ta ideja odrazi v dialogu in zvočnem prepletanju dveh kolektivov, kjer se hvala širi skozi prostorsko izmenjavo skupin glasov.

Sakralna glasba je zasedala pomembno mesto v ustvarjalnosti **Felixa Mendelssohna Bartholdyja** vse od njegovih najzgodnejših zborovskih del, ki so zazvenela v berlinski Singakademie že v mladostnih letih, do poznih motetov, nastalih tik pred njegovo smrtjo. Njegova sakralna dela so bila namenjena tako bogoslužju kot koncertnemu odru ter izkazujejo izjemno raznolikost: od latinskih besedil katoliške tradicije in nemških protestantskih psalmov do uglasbitev anglikanskih večernic. V tem opusu se jasno odraža skladateljeva navezanost na tradicijo Bacha in Händla, hkrati pa značilna romantična jasnost, liričnost in oblikovna preglednost, ki zaznamujejo tudi zbirko ***Drei geistlichen Lieder, op. 96*** (*Tri duhovne pesmi*). Mendelssohn je leta 1840 na naročilo angleškega pravnika in glasbenega navdušenca Charlesa B. Broadleyja ustvaril cikel duhovnih pesmi za alt solo, zbor in orgle, zasnovan na angleški parafrazi 13. psalma. Pri komponiranju se je zgledoval po tradiciji angleške oblike *verse anthem* zato delo zaznamujejo izmenjava solističnih in zborovskih

odsekov ter jasna, retorično oblikovana glasbena govorica. Cikel je bil kmalu objavljen tako v Angliji kot v Nemčiji, tudi z nemškim besedilom. Nekaj let pozneje je Mendelssohn na Broadleyjevo željo pripravil še razširjeno orkestrsko različico, ki ji je dodal sklepno fugo; ta štiristavčna oblika je po skladateljevi smrti izšla kot *Hymne* op. 96. Na koncertu bosta zazveneli **Lass, o Herr, mich Hilfe finden** (*Daj, Gospod, naj bom odrešen*) in **Deines Kinds Gebet erhöre** (*Otroka svojega usliši*), ki v preprosti, a izrazno prefinjeni glasbi razkrivata Mendelssohnovo značilno zlitje lirične pobožnosti, pregledne forme in romantične topline.

Vytautas Miškinis je že v rosní mladosti pel v znamenitem deškem zboru Ažuoliukas, tedaj imenovanem Deški zbor Učiteljskega doma v Vilni. Študiral je na Vilenskem konservatoriju, kjer je že med študijem prevzel vodenje mladinskega zbora, diplomiral pa leta 1976 v razredu Hermanasa Perelšteinas. Kmalu zatem je postal sodelavec in nato umetniški vodja zbora Ažuoliukas, ki ga je razvil v obsežno glasbeno šolo z več sto učenci. Miškinis je vodil številne ugledne zборе, med drugim Državni zbor Kaunas ter vokalni ansambel Museum Musicum, s katerimi je po osamosvojitvi Litve nastopal na mednarodnih tekmovanjih in dosegal vrhunske rezultate (Nantes, Gorizia, Marktoberdorf, Mainhausen, Maribor, Tampere). Kot dirigent in predavatelj je deloval po vsej Evropi, v Ukrajini in ZDA ter sodeloval v žirijah številnih mednarodnih zborovskih in skladateljskih tekmovanj. Dolga leta je poučeval na Litovski akademiji za glasbo in gledališče, kjer je od leta 2002 profesor zborovskega dirigiranja. Je predsednik Litovske zborovske zveze ter umetniški vodja in glavni dirigent vsedržavnega litovskega zborovskega festivala.

Njegovo delo je ključno zaznamovalo sodobno litovsko zborovsko kulturo. Njegov skladateljski jezik izhaja iz litovske ljudske glasbene tradicije, a se razvija v sodobno, prepoznavno zborovsko govorico. Njegove skladbe so večinoma tonalno zasnovane, obogatene z zgoščenimi harmonijami, klastri in ponavljanjem, pogosto pa temeljijo na latinskih besedilih, ki jih razume kot univerzalni jezik sakralnega izraza. Zborovska glasba predstavlja osrednji del njegovega opusa, ki obsega več kot 700 del, tako posvetnih kot sakralnih. Med njegovimi najbolj razširjenimi skladbami je *O salutaris hostia* (1991), ki je postala ena najpogostejše izvajanih sodobnih sakralnih zborovskih skladb in mednarodni standard repertoarja. Njegova dela izhajajo pri številnih uglednih založbah po Evropi in ZDA ter so stalnica koncertnih programov zborov po vsem svetu.

In lectulo meo (*Na svojem ležišču*) za mešani zbor in violino temelji na besedilu iz Visoke pesmi (3,1–2), ki ne opisuje najdbe, temveč neizpolnjeno iskanje: lirski subjekt tava, sprašuje in srečuje stražarje, a ljubljene ne najde. Krožna, odprta struktura besedila brez razrešitve se odraža tudi v glasbi. Razmerje med liričnim violinskim partom in pretežno statično zborovsko teksturo, kontrasti tempa ter barvni učinki (*pizzicato*, *col legno*) ustvarjajo psihološko dramaturgijo, v kateri iskanje postane notranji proces, ne cilj.

Wolfram Wagner je študiral kompozicijo na dunajski Univerzi za glasbo in uprizoritveno umetnost pri Erichu Urbannerju in Francisu Burtu, nato pa še v Londonu na Guildhall School pri Robertu Saxtonu ter v Frankfurtu pri Hansu Zenderju. Od leta 1992 deluje kot profesor na Inštitutu Antona Brucknerja za zborovsko in ansambelsko dirigiranje ter glasbeni stavek

v glasbeni pedagogiki Univerze za glasbo in uprizoritveno umetnost na Dunaju ter redno predava na evropskih in ameriških glasbenih ustanovah. Bil je tudi rezidenčni skladatelj dveh znamenitih komornih orkestrrov – St. Martin in the Fields in Wiener Concert-Verein.

Njegov obsežen opus zajema pet oper, več oratorijev, balet ter številna dela za orkester, zbor in komorne zasedbe. Wagnerjeva glasba je bila izvedena v številnih evropskih državah, ZDA, Južni Ameriki in Aziji ter izdana na več zgoščenkah pri uglednih založbah. Med naročniki njegovih del so med drugim Wiener Musikverein, Wiener Konzerthaus, Academy of St. Martin in the Fields, Wiener Singverein, Wiener Sängerknaben in Radio-Symphonieorchester Wien.

Sam svoj slog opisuje kot iskanje ravnotežja med visoko čustveno izraznostjo in formalno zgoščenostjo. Njegove skladbe pogosto izhajajo iz strogo oblikovanih struktur – kanona, variacije, tonalnih ali matematičnih principov – a hkrati stremijo k neposrednosti sporočila in izraziti virtuoznosti, zlasti v solističnih delih.

Skladba ***Secundum Scripturas*** (Po pričevanju pisma) za mešani zbor predstavlja uglasbitev besedila Herberta Vogga, ki kot sodoben preroški nagovor v duhu svetopisemskih besed ostro kritizira verski formalizem, dogmatizem in samozadostno pravičnost. Farizeji so simbol vseh, ki zamenjujejo živo vero z mrtvimi pravili ter »črko postave« postavljajo nad ljubezen. Osrednje sporočilo kliče k ponižnosti, samorefleksiji in vrnitvi k bistvu krščanskega sporočila: brezpogojni ljubezni, zaupanju in živemu odnosu z Bogom. Navdih za glasbo je napetost med sodbo in usmiljenjem, med kričanjem sveta in tišino notranje vere.

Herbert Howells je študiral na Kraljevem kolidžu za glasbo v Londonu pri Charlesu Villiersu Stanfordu in Charlesu Woodu ter že zelo zgodaj opozoril nase kot eden najbolj nadarjenih skladateljev svoje generacije. Po daljši bolezni se je posvetil poučevanju in je več desetletij deloval na Kraljevem kolidžu za glasbo, kasneje pa tudi kot profesor na Univerzi v Londonu. Bil je direktor glasbe na Dekliški šoli sv. Pavla in organist na Kolidžu sv. Janeza v Cambridgeu. Prejel je številna priznanja in častne nazive ter pomembno zaznamoval britansko glasbeno izobraževanje 20. stoletja.

Howellsov opus obsega pesmi, komorno, orkestrsko in orgelsko glasbo, vendar je sčasoma osrednja postala njegova sakralna zborovska ustvarjalnost, ki danes predstavlja jedro njegovega ugleda. Njegov zreli slog združuje modalni kontrapunkt, ki ga navdihuje angleška renesansa, z romantično liriko in bogato, mehko disonantno harmonijo. Glasba je pogosto elegična, prežeta z občutkom minljivosti in notranje kontemplacije, kar je tesno povezano z njegovimi osebnimi izgubami. V sakralni glasbi je Howells našel osrednji izraz svojega ustvarjanja in oblikoval prepoznaven cerkveni slog 20. stoletja. Posebno mesto v njegovem opusu imajo anthemi, navdihnjeni z angleško cerkveno arhitekturo in pisani za konkretne prostore ter zборе. V njih se razkošna zvočnost združuje z izrazitim občutkom za zborovsko teksturo. Zbirka štirih anthemov – v rokopisu s prečrtanim, a povednim naslovom *In the time of war* (*V času vojne*) – je nastala leta 1941: prve tri je Howells napisal v enem samem tednu januarja med bivanjem v Cheltenhamu po uničenju svojega doma v Londonu, četrtega pa je dokončal na veliko noč istega leta. Cikel je posvetil Thomasu Armstrongu iz Kristusove cerkve v Oxfordu, kjer je bil prvič v celoti izveden leta 1944. Nocoj bo zazvenel tretji anthem z naslovom

Like As the Hart Desireth the Waterbrooks

(*Kakor hrepeni jelen po potokih voda*), v katerem se Howellsev elegični slog najčisteje poveže z globoko duhovno hrepenenjsko držo besedila.

Wolfram Buchenberg je nemški skladatelj in pedagog. Glasbeno pot je začel na glasbeni gimnaziji v Marktoberdorfu, kjer je kot član mladinskega zbora Ostallgäu pod vodstvom Arthurja Groša pridobil prve pomembne zborovske izkušnje, ki so trajno zaznamovale njegovo ustvarjalno usmeritev. Študiral je glasbeno pedagogiko in kompozicijo na Visoki šoli za glasbo in gledališče v Münchnu pri Dieterju Ackerju, oba študija je zaključil z odliko ter bil sprejet v mojstrski razred. Od leta 1988 poučuje na isti ustanovi.

Buchenberg sodi med vidnejše sodobne skladatelje, njegov opus obsega širok razpon zvrsti – od solističnih do obsežnejših orkestrskih del, od muzikala do mašnih kompozicij. Prejel je številna naročila cerkvenih ustanov, festivalov, orkestrov in zborov, med drugim tudi Zbora Bavarskega radia. V sezoni 2010/11 je kot rezidenčni skladatelj sodeloval s Filharmoničnim orkestrom Hagen, kjer so nastala obsežnejša dela za zbor in orkester, med njimi *Im Lichtland des Himmels* in orkestrski cikel *SiebenSagen*. Njegova zborovska glasba je danes stalno prisotna v mednarodnem repertoarju, njegov slog pa zaznamuje sodobna, a tonalno zasidrana govorica, barvita harmonija, solistični elementi in odprta, ritmično razgibana oblika. Leta 2015 je prejel nagrado Gerhard-Maasz-Preis za svoj prispevek k sodobni zborovski glasbi.

Posebno odmevnost je dosegel njegov motet ***Ich bin das Brot des Lebens*** (*Jaz sem kruh življenja*) za osemglasni mešani zbor, ki je zazvenel

med bogoslužjem ob obisku papeža Benedikta XVI. v Nemčiji. Je del cikla *Vier geistliche Gesänge* (*Štirje duhovni spevi*) iz leta 1997, ki je nastal po naročilu Pastoralne skrbi za umetnike Nadškofije München-Freising kot proprij za pepelnično sredo. Besedilo obhajilnega speva *Jaz sem kruh življenja* združuje odlomke iz prvega psalma in Janezovega evangelija ter oblikuje duhovno pot od kontemplacije k razodetju. Podoba drevesa ob vodnih strugah iz psalma govori o človeku, ki je zakoreninjen v božji besedi, o notranji trdnosti in rodovitnosti tihega premišljevanja. V evangelijskem delu se ta beseda uteleša v Kristusu, ki se razodeva kot »kruh življenja« – ne le kot učitelj, temveč kot vir človekovega preživetja. Besedilo tako povezuje starozavezno modrost z novozavezno obljubo in izraža vero kot odnos, hranjenje z živo Besedo in izkušnjo notranje izpolnjenosti.

John Høybye je danski skladatelj, dirigent in muzikolog. Deloval je kot dirigent Danskega in Madžarskega radijskega zbora, ustanovitelj in vodja zbora Tritonus Choir, ter sodeloval s številnimi simfoničnimi in bigbandovskimi zasedbami, med njimi z orkestri iz Århusa, Aalborga in Zelandije ter z Danskim radijskim big bandom. Kot skladatelj je odločilno zaznamoval prenovo skandinavske zborovske glasbe, predvsem s tem, da je klasični zborovski izraz prepričljivo združil z elementi gospel in jazz glasbe. Leta 1993 mu je Dansko zborovsko društvo podelilo naziv »skladatelj leta«, šest let pozneje pa je prejel še letno nagrado Danskega društva skladateljev. Med njegova najprepoznavnejša dela sodijo *Crackerjack*, *crackerjack*, *Deep down in the ocean* in *You dance the best of all* za sopran in mešani zbor. Njegova zborovska dela so namenjena tako poklicnim kot ljubiteljskim zborom, odraslim in otroškim sestavam.

Psalms 151 za violino in mešani zbor na libreto Edwarda Broadbridgeja je neke vrste gledališko delo, kjer si glavni vlogi delita violina in zbor. Je hvalnica, ki je nastala po navdihu Davidovega zadnjega psalma, Psalma 150, ki se Bogu zahvaljuje, da je z darom glasbe ljudem delil svojo ljubezen do človeštva. Besedilo, ki ga je navdihnili knjiga canterburyjskega nadškofa Rowana Williamsa, združuje svetopisemsko tradicijo s sodobno kozmološko metaforiko. Avtor s podobo velikega poka kot prvinskega »akorda« božje ljubezni poveže znanstveni diskurz z religiozno simboliko ter Boga predstavi kot glasbenika, ki s svojo violino sproži nastanek sveta. Glasba tako ni le spremljevalka stvarjenja, temveč njegov temeljni princip – vezni člen med božanskim in človeškim. Zbor kot človeški glas se v dialogu z božanskim solistom ne postavlja v pasivno vlogo, temveč aktivno »odgovarja« na božji klic in s tem potrjuje glasbo kot univerzalni jezik hvalnice, ljubezni in smisla.

David von Kampen je ameriški skladatelj iz Lincolna v Nebraski, čigar ustvarjanje prehaja med jazzom, zborovsko glasbo, himnodijo, komorno in glasbenogledališko produkcijo. Doktoriral je iz kompozicije na Univerzi v Kansasu, pred tem pa študiral na Univerzi v Nebraski. Njegova glasba je bila nagrajena na številnih mednarodnih tekmovanjih in izvajana po ZDA ter v tujini, med drugim v izvedbah zasedb, kot sta Vancouver Chamber Choir in San Francisco Choral Artists. Poleg skladanja deluje kot pedagog na Univerzi v Nebraski, dirigent jazzovskega zbora ter glasbeni koordinator v cerkvenem okolju, kjer se sodobna ustvarjalnost naravno prepleta z liturgično prakso.

Skladba **David's Lamentation** (Davidova žalostinka) se navezuje na pretresljiv svetopisemski odlomek iz Druge Samuelove knjige, v katerem kralj David objokuje smrt svojega sina Absaloma. Besedilo izraža surovo, neolepšano bolečino starša, ki bi bil pripravljen darovati lastno življenje za svojega otroka. Dirigent Matthew Oltman je ob tem opozoril na sorodnost z znamenitim renesančnim motetom Thomasa Tomkinsa *When David Heard* (Ko je David slišal), saj obe uglasbitvi dosegata izjemno čustveno intenzivnost, čeprav v povsem različnih slogovnih okoljih. Osrednji izrazni element skladbe je violončelo, ki deluje kot Davidov notranji glas: včasih krik bolečine, drugič tih vzdih ali nemočna tolažba. Kromatična harmonija in zadržana, a napeta zborovska tekstura ustvarjata gosto čustveno atmosfero, v kateri se osebna tragedija razširi v univerzalno izkušnjo izgube. Skladba ne stavi na tehnično spektakularnost, temveč na interpretativno poglobljenost in neposredno čustveno moč.

Jana Erjavec

Hvala, ker nas podpirate.

Erazem Žganjar
flavtist

Zavod
Vse bo v redu

 europlakat

DELO

MØBILIZE
FINANCIAL SERVICES

HITRADIO
center

Sio1NET.

in2

 COMTRADE
SYSTEM INTEGRATION

 GENEPLANET

mladi-upi.si

Rahela Durič

Foto: Samo Juvan

Rahela Durič je glasbeno pot začela kot violinistka in po končani maturi v domačem Mariboru leta 2007 nadaljevala šolanje v Gradcu, kjer je študirala zborovsko dirigiranje pri Johannesu Prinzu ter orkestrsko dirigiranje pri Wolfgangu Dörnerju. Leta 2011 je diplomirala iz orkestrskega, 2013 pa z odliko magistrirala še iz zborovskega dirigiranja. Od leta 2016 je kot pomožna profesorica za zborovsko dirigiranje zaposlena na Univerzi za glasbo v Gradcu, kjer je sprva delovala v razredu Johanna Prinza, od oktobra 2023 pa poučuje v razredu Benjamina Lacka. Je tudi mentorica na seminarjih za zborovodje in učitelje po vsej Avstriji, pa tudi v Sloveniji in Italiji.

Na mednarodnem tekmovanju za mlade dirigente v Torinu je leta 2015 prejela nagrado za obetavnega mladega dirigenta in štipendijo Noël Minet. Januarja 2016 je bila izbrana za talent meseca na priznanem avstrijskem kulturnem radiu Ö1, bila pa je tudi štipendistka mesta Gradec za nadarjene študente. Marca 2019 je nato na mednarodnem tekmovanju zborovskih dirigentov Aegis Carminis v Kopru osvojila prvo nagrado, nagrado občinstva in nagrado zbora za najboljšega dirigenta.

Leta 2016 je pomagala ustanoviti projekt meet4music, ki si prizadeva za integracijo pribežnikov in ljudi s posebnimi potrebami prek glasbe. V okviru tega projekta je dve leti vodila mesečno skupno petje (»open singing«) na Univerzi za glasbo v Gradcu. Med 2014 in 2019 je poleg tega aktivno sodelovala v projektu SUPERAR, namenjenem otrokom iz socialno šibkejših družin v osnovnih šolah z visokim deležem migrantov, sprva kot zborovodkinja v šolah, kasneje pa v procesu izobraževanja novih zborovodij.

Od oktobra 2021 je umetniška vodja APZ Tone Tomšič Univerze v Ljubljani, s katerim pripravlja inovativne koncertne programe in se udeležuje tekmovanj tako doma kot v tujini. Na tekmovanju Naša pesem je zbor pod njenim vodstvom že dvakrat prejel zlato plaketo in leta 2024 postal absolutni zmagovalec tekmovanja, uspešen je bil tudi na tekmovanjih v Špitalu ob Dravi (Avstrija), Varni (Bolgarija), Mariboru in Jūrmali (Latvija). Na slednjem je zasedel prvo mesto in se tako zopet uvrstil v finale za veliko zborovsko nagrado Evrope, ki ga letos aprila po osmih letih ponovno gostimo v Mariboru, Rahela Durič pa je prejela nagrado za najboljšega dirigenta tekmovanja.

Alja Mandič Faganel

Alja Mandič Faganel je svojo glasbeno pot začela pod mentorstvom Damirja Hamidullina v Ljubljani in bila pri šestnajstih letih sprejeta na Akademijo za glasbo v Zagrebu v razred Valterja Dešpalja. Študij violončela je nadaljevala v razredu Monike Leskovar na Konservatoriju italijanske Švice in svoje znanje nadgrajevala pri priznanih profesorjih, kot so Ivry Gitlis, Anner Bylsma, David Geringas, Frans Helmerson, Aleksander Rudin in Gavriel Lipkind.

Je večkratna zmagovalka ter prejemnica nagrad na domačih in tujih tekmovanjih. Kot solistka je med drugim nastopila z Zagrebško filharmonijo, Jugozahodnim nemškim komornim orkestrom Pforzheim, orkestrom Capellen ter ansambli Århus Sinfonietta, Budapest Strings in Moscovia, kot komorna glasbenica pa se predstavlja na številnih festivalih in koncertnih ciklih tako doma kot tudi v evropskih državah, ZDA, Kanadi in Rusiji.

Redno igra na koncertih zasedbe Ensemble Dissonance, sodeluje z Mahlerjevim komornim orkestrom in je članica projekta Originalklang Mahlerjeve akademije.

Leta 2016 je bila članica Zagrebške filharmonije, od leta 2017 pa igra v Orkestru Slovenske filharmonije.

Žiga Faganel

Žiga Faganel se je sprva vpisal na študij violine v Ljubljani, nato pa v Los Angelesu diplomiral na Glasbeni šoli Thornton Univerze Južne Kalifornije v razredu Alice Schoenfeld. Poleg tega se je v Avstriji izpopolnjeval pri Rainerju Küchlu in Petru Götzlu.

Uspešen je bil na več tekmovanjih, tudi kot član godalnega kvarteta Tetraktys, ter bil koncertni mojster slovenskih in mednarodnih mladinskih orkestrov. Bil je član orkestra SNG Opera in balet Ljubljana, zdaj pa igra v Orkestru Slovenske filharmonije.

Ob recitalih in sodelovanjih tudi v raznih drugih orkestrih se najraje posveča predvsem komorni glasbi ter tako kot komorni glasbenik in baročni violinist nastopa na različnih festivalih doma in v tujini.

Leta 2008 je s Tomažem Sevškom in Domnom Marinčičem posnel zgoščenko sonat Giuseppeja Tartinija.

Rok Rakar

Rok Rakar je po končani glasbeni šoli v Kamniku svojo glasbeno pot nadaljeval na Orglarski šoli v Ljubljani ter na Srednji glasbeni in baletni šoli Ljubljana, kjer je leta 2003 na oddelku za solopetje diplomiral z odliko. Študij je nadaljeval na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani, kjer je diplomiral na oddelku za sakralno glasbo.

Kot pevski solist in organist se posveča predvsem sakralni ter vokalno-instrumentalni glasbi. Zaposlen je v Slovenski filharmoniji kot priznani solist ter nastopa pri filharmoničnih koncertnih in vokalno-instrumentalnih projektih, sodeloval pa je tudi s številnimi drugimi slovenskimi zbori in glasbenimi sestavi, med drugim z Zborom Consortium musicum, Zborom Surrexit in Domžalskim komornim zborom, ter nastopal z različnimi domačimi solisti in dirigenti. Poleg tega je dejaven kot organist v domači župniji, kjer bogati liturgično glasbo in skrbi za ohranjanje kakovostne cerkvene glasbene prakse.

Pomemben del njegovega glasbenega delovanja predstavljata tudi pedagoško in zborovodsko delo. Vodil je Ženski pevski zbor Solidarnost Kamnik in Mešani pevski zbor Šutna – Kamnik, trenutno pa vodi Mešani pevski zbor Klas Groblje.

SOS 2

Sodobne
orkestrske
skladbe

Slovenska
filharmonija

Valentin Urjupin

**17. februar 2026
ob 19.30**

Koncert je izjemoma v torek.

Cankarjev dom
Gallusova dvorana

Odtekanje časa

Orkester Slovenske filharmonije

Valentin Urjupin dirigent

Nina Prešiček Laznik klavir

Lovorka Nemeš Dular klavir

Ives | Rojko | Adams

Foto: Danil Rabovsky

PVC 4

Pretežno
vokalni
cikel

Vaclovas Augustinas

Pojte Gospodu novo pesem

Ps 96,1a.2a in 98,1b.5; SSP

Pojte Gospodu novo pesem
in njegovo ime slavite,
kajti storil je čudovita dela.
Pojte in se radujte,
veselju s harfo in s petjem.

Felix Mendelssohn Bartholdy

Tri duhovne pesmi, op. 96

Daj, Gospod, naj bom odrešen

Parafraza Ps 13, SSP

Daj, Gospod, naj bom odrešen,
milostno se skloni k moji prošnji;
če se boš spomnil grehov mojih,
nikdar več ne morem obstati.

Mar bo moja skrb večna?
Se mi bodo sovražniki posmehovali?
Šibek in nemočen – naj žalujem,
in naj bom od tebe pozabljen?

Otroka svojega usliši

Prevedla Jana Erjavec

Usliši molitev svojega otroka, Oče,
ozri se name z višav;
mojim očem podari luč,
reši me iz temnega groba.

Sicer se bo sovražnik meni, ubogemu, smejal,
zmagoval v ošabnem sijaju;
sicer me bo brez usmiljenja preganjal
in zasmehoval tvojo moč.

Vytautas Miškinis

Na svojem ležišču

Vp 3,1-3; SSP

Na svojem ležišču sem ponoči iskala
njega, ki ga ljubi moja duša;
iskala sem ga, pa ga nisem našla.

Vstala bom in krožila po mestu,
po ulicah in trgih.
Iskala bom njega, ki ga ljubi moja duša.
Iskala sem ga, pa ga nisem našla.

Našli so me čuvarji,
ki krožijo po mestu:
»Ste videli njega, ki ga ljubi moja duša?«

Wolfram Wagner

Po pričevanju pisma

Herbert Vogg; prevedla Jana Erjavec

Tako govori Gospod:
»Jaz sem Gospod, tvoj Bog.
Ne imej drugih bogov poleg mene;
ne priklanjaj se jim
in jim ne služi.«

Farizeji in pismouki
povzdigujejo črke postave v malike,
se prepirajo za vsako črtico,
iz dneva v dan dlakocepijo
in vneto poganjajo nebesa in pekel –
a kje prebiva Bog, tega ne vedo!

Farizeji in pismouki mislijo,
da imajo resnico v zakupu,
in dolivajo v ogenj postano olje neumnosti in razdora.
Gorje, svet je v plamenih!
To, o čemer se prepirate, je naš spor –
mar Bog tega ne ve?

Oči imate, da bi videli – kam vendar gledate?
Ušesa imate, da bi slišali – čemu vendar prisluhnete?

Za svetno oblastjo se podite,
v navadah in praznoverju se izgubljate.
Nas žeja po ljubezni in lačni smo žive Besede,
vi pa nas odpravljate s pravili, navadami in dogmami.
Kamne spotike nam polagate na pot,
ti ne potešijo naše lakote!

Gorje vam, farizeji, gorje vam, ki bi lahko pomagali,
gorje vam, gadja zalega,
in vendar ne pomagate tistim,
ki hlepijo po ljubezni, ki so lačni žive Besede –
in jih ne nasitite!

Gorje vam, kačja zalega in gadji rod,
ki nam dajete kamenje namesto kruha,
ki nas puščate stradati brez usmiljenja
in nas ne nasitite!
Pazite se! Že se je zavihtel bič!

Rečeno je: pazite se!
Iz templja bo izgnal vas,
trgovce in menjalce denarja.
Pazite se! Vaše mize bo prevrnil!

Rečeno je: ljubi Gospoda, svojega Boga,
z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem,
in ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.
Kaj je tu še sploh vprašanje?
Ne zatekajte se v prazno govorjenje!
Pridite in hodite za njim!

Rečeno je o vodi živega življenja.
Zakaj se torej polovično, maloverno
ograjujete za mrtvim zidom dogem?
Pustite mrtvim, da pokopljejo svoje mrtve!
Ne bežite – pridite in hodite za njim!

Farizeji in pismouki,
grešniki kakor mi –
od kod jemljete žalostni pogum,
da se, od Boga zapuščeni,
sredi bede še naprej prepirate?

Naš svet je v plamenih!
Ne poglabljajte stiske z dlakocepljenjem!
Farizeji in pismouki, grešniki kakor mi!
Ponižajte se! Ne sklanjajte hrbtov le zato,
da bi pobrali prvi kamen proti nam!
Vaš svet je v plamenih!
Ne večajte stiske z grozeče dvignjenimi rokami!

Farizeji in pismouki, grešniki ste kakor mi,
vendar vam je zaupana Beseda!
Svet je v plamenih!
Ne izročajte ga posmehu pekla!

A farizeji smo tudi mi,
kadar se sami razglāšamo za pravične;
v upanju na Njegovo usmiljenje vemo:
le brezpogojna ljubezen je edini kraj,
kjer prebiva Bog,
in potrebna je otroška preprostost vere,
da zaupno stopimo čez najgloblji vodni prepad
k njemu.

Naš Oče vseh,
obvaruj nas neiskrene, hinavske zgovornosti.
Ne pusti, da naše upanje vate oslabi.
Podari nam svoj mir.
Naj nad našimi obrazi zasije tvoja luč.

Odvaljen je kamen z groba,
odvzeta nam je teža mrtvega kamenja pravil – za
vselej.

Tvoja ljubezen živi v nas – za vselej.
Kajti tvoje je kraljestvo in moč
in slava na veke vekov.

Amen.

Herbert Howells

Kakor hrepeni jelen po potokih voda

Ps 42,2-4,SSP

Kakor hrepeni jelen
po potokih voda,
tako hrepeni moja duša
po tebi, o Bog.

Mojo dušo žeja po Bogu,
po živem Bogu.
Kdaj bom prišel in se pojavil
pred Božjim obličjem?

Moje solze so mi postale kruh
podnevi in ponoči,
ko mi ves dan govorijo:
»Kje je tvoj Bog?«

Wolfram Buchenberg

Jaz sem kruh življenja

Ps 1, 2 in Jn 6,35. 51; SSP

Temveč se veseli v Gospodovi postavi
in premišljuje njegovo postavo podnevi in ponoči.

Jaz sem kruh življenja.
kdor pride k meni, gotovo ne bo lačen,
in kdor vame veruje, gotovo nikoli ne bo žejen.

Jaz sem živi kruh.
Če kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj.

John Høybye

Psalm 151

Prevedla Jana Erjavec

Kako silen udarec

Kakšen mogočen razpok na začetku,
ko se božanska ljubezen razprši v zrak
in opazuješ, kako njeni delci letijo
na svoja mesta, kako jih vleče gravitacija!

Val za valom

Val za valom velikega poka
je zapel v vesolje:
Bog je vedel, kako se bo začelo,
in vzel v roke svojo staro violino.
Uglasil jo je za najvišji učinek,
dvignil lok, da bi se dotaknil strun,
in v hipu je božanstvo razpelo
ples in ljubezen po svetu.

Psalm za psalmom

Psalm za psalmom bi v njegovo slavo
oznanjali David in drugi,
ganjeni od nebeških strun,
ki godejo ljubezni polne solistične melodije.

David von Kampen

Davidova žalostinka

2 Sam 19,1; SSP

Kralj se je zgrozil. Povzpел se je v izbo nad vrati,
jokal in tja grede govoril:

»Moj sin Absalom! Moj sin, moj sin Absalom!
O, da bi bil jaz umrl namesto tebe, Absalom,
moj sin, moj sin!«

FKK 3

Filharmonični
klasični
koncerti

Slovenska
filharmonija

Maria Włoszczowska

**26. in 27. februar 2026
ob 19.30**

**Cankarjev dom
Gallusova dvorana**

Foto: Eduardus Lee

S prizanesljivostjo

Orkester Slovenske filharmonije
Maria Włoszczowska
violina in glasbeno vodstvo
Beethoven | Bartók

Februar, marec 2026

SOS 2

Odtekanje časa

17. februar 2026 ob 19.30

Cankarjev dom, Gallusova dvorana

Orkester Slovenske filharmonije

Valentin Urjupin *dirigent*

Nina Prešiček Laznik *klavir*

Lovorka Nemeš Dular *klavir*

Spored:

Charles Ives: Central Park in the Dark

Centralni park v mraku (1906)

Uroš Rojko: Odtekanje časa VII – Koncert za dva klavirja in orkester (2023)

John Adams: Harmonielehre

Nauk o harmoniji (1985)

FKK 3

S prizanesljivostjo

26. in 27. februar 2026 ob 19.30

Cankarjev dom, Gallusova dvorana

Orkester Slovenske filharmonije

Maria Włoszczowska

violina in glasbeno vodstvo

Spored:

Ludwig van Beethoven: Koncert za violino

in orkester v D-duru, op. 61

Cavatina iz Godalnega kvarteta št. 13, op. 130

Béla Bartók: Divertimento za godala,

Sz. 113, BB 118

SMS 4

Asketsko

5. in 6. marec 2026 ob 19.30

Cankarjev dom, Gallusova dvorana

Orkester Slovenske filharmonije

Joel Sandelson *dirigent*

Dama Sarah Connolly *sopran*

Spored:

Slavko Osterc: Religioso iz Suite za orkester

Gustav Mahler: Pesmi za umrlimi otroki

Anton Bruckner: Simfonija št. 4 v E-duru,
WAB 104, »Romantična«

DA! 4

Potujemo ... po Madžarski

14. marec 2026 ob 10.00 in 12.00

Slovenska filharmonija, Dvorana Marjana Kozine

Orkester Slovenske filharmonije

Mojca Lavrenčič *dirigentska*

Franci Krevh, Beata Ilona Barcza
povezovalca

Tibor Kerekeš *trubenta*

Spored:

Bartók, Haydn, Brahms

**Slovenska
filharmonija**

www.filharmonija.si

**Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije**

Kongresni trg 10

1000 Ljubljana

T +386 1 2410 800

E info@filharmonija.si

www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je
Vlada Republike Slovenije. Dejavnost Slovenske
filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.

generalni pokrovitelj
koncertne sezone 2025/26

Pokrovitelja in donatorja azijskega gostovanja:

generalna pokroviteljica
azijskega gostovanja

Pokrovitelj:

Donatorja:

Partner:

Medijski pokrovitelji:

Sio1NET.

Koncertni list Slovenske filharmonije

Pretežno vokalni cikel – PVC 4

Izdala: Slovenska filharmonija

Direktor Slovenske filharmonije in
umetniški vodja OSF: Matej Šarc

Umetniški vodja ZSF: Sebastjan Vrhovnik

Avtorica spremne besede: Jana Erjavec

Jezikovni pregled: Tanja Svenšek

Oblikovanje: Arih Dinamik, d. o. o.

Prelom: Vlado Trifkovič

Ljubljana, februar 2026

Če želite prejemati redna e-obvestila
o programu Slovenske filharmonije,
sporočite svoj e-naslov na
info@filharmonija.si.

Slovenska filharmonija –
Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Redakcija koncertnega lista je bila končana
11. februarja 2026.

ISSN 2350-5117